

STREEKVOS NEDERLAND EDITIE 20

22 - 05 - 2026

Locatie: Watergemaal 'Vissluis Caspergauw', Kanaaldijk Noord, Cothen.
Afstand: 26,4 km

Ik ben sinds mijn 5^e levensjaar (dus als klein jongetje al) helemaal buitenmens geweest en was altijd aan het water te vinden. Niet om te varen of te zwemmen maar om er aan te vissen. Waar het vandaan komt heb ik nooit kunnen verklaren, maar op een middag zat ik aan de grote vijver vlak bij mijn ouderlijk huis en zag daar grote bruine vissen broodkorsten (die voor de eenden bedoeld waren) van de oppervlakte slurpen, gepaard gaand met luid gesmak. Ik werd die middag denk ik betoverd of zo en het is tot vorig jaar niet meer weg gegaan. Ik ben nu 55 jaar en heb dus 50 jaar lang de hengels gehanteerd en allround. Daarnaast ben ik jaren lang bestuurslid en algemeen medewerker geweest (in mijn vrije tijd) bij een vrij grote hengelsportvereniging en ik was bevriend (tot hij overleed) met één van de bekendste schrijvende sportvissers van Nederland. Hij behoorde tot mijn 3 beste vrienden en we hebben heel veel lief en leed gedeeld. Richard heette hij en hij was niet zo maar een sportvisser, maar leefde en ademde hengelsport. Maar zijn opvallendste eigenschap was tevens zijn mooiste: Richard was een nog echt onbevooroordeeld mens die voor elke visie en mening ruimte had in zijn denken en hij was als Drs. (Dokter anders) in de biologie gefascineerd door de kleinste dingetjes in de natuur. Hoewel wij op en top dezelfde passie deelden hadden wij maar weinig samen gevist, maar als we dat deden dan was het nooit kort. Sessies van 33 tot 48 uur aan één stuk waren geen uitzondering. En op een middag zaten wij daar weer samen aan het water en vertelde hij mij waarom hij zo gefascineerd was door bijvoorbeeld een kleine vlieg als de kokerjuffer. Hij vertelde het alsof hij een boek voorlas aan een stel jongeren, niet als drs. (dus niet elitair) maar gewoon op een huis tuin en keukenmethode, of 'Peppie & Kokkie' (hoe je het wilt noemen) omdat hij mij niet wilde vervelen met universiteitstaal. En Richard deed dat niet omdat hij dacht dat hij slimmer was dan mij, maar omdat Richard gewoon Richard was. Zonder bla bla, bescheiden en hartstikke oprecht. Het was daarom zo'n dierbare vriend en over de liefde kon ik hem nog veel vertellen en deed dat ook tot het uiteindelijk leidde tot zijn vaste relatie waarmee hij een gezin stichtte en 3 kids kreeg.

Maar even terug, die Kokerjuffer. Richard vertelde dat dit een vliegje was die maar 1 dag leeft maar in die ene dag ongelooflijk belangrijk werk doet. Het diertje wordt in het water geboren uit een larve, die op zonnige dagen opstijgt naar de oppervlakte, uit het water kruipt (bijvoorbeeld op een waterlelie) en dan uit zijn coconnetje kruipt en na nog even gedroogd te zijn in de zon opvliegt en dient als voedsel voor belangrijke waterdieren zoals Libelle's. (ik weer niet elk detail meer en weet ook niet of het helemaal exact klopt, maar zoiets was het wel). Wat ik nog wel zeker weet en dat fascineerde mij enorm aan de boodschap van Richard is dat hij er bij vertelde dat de essentie is dat als deze Kokerjuffer niet zou bestaan bepaalde insecten die alleen kokerjuffers kunnen gebruiken om zich voort te kunnen planten, ook niet zouden bestaan en zij op hun beurt dienen als voedsel voor ander noodzakelijk leven in de evolutie. Richard ging zelfs zo ver dat hij vertelde dat als de Kokerjuffer niet had bestaan, de mens er ook niet was geweest.

Terwijl ik dromerig onder mijn windscherm naar een groepje boven het water in de volle zon dansende kokerjuffers zat te kijken, liet ik wat ik daar net gehoord had door mijn gedachten gaan en realiseerde mij dat de essentie van het leven (en de basis van ons menselijk bestaan) volledig valt of staat met de stabiliteit van de natuur... tot het kleinste vliegje toe...

Het uitzicht bij de zonsondergang was ook deze avond weer adembenemend mooi

Richard had mij meer van die even nuchtere als boeiende verhalen vertelt en liet mij vaak nadenken over mezelf en wie ik was in mijn omgeving voor mezelf en voor anderen. En dat was nodig ook want ik was vroeger erg succesvol in mijn carrière en in sportvissen en radio maken (ik was op mijn 15e al 'baas' van een kleine omroeporganisatie met een grote luisteraarsgroep en werkte op mijn 23e al als top ICT'er voor de meest toonaangevende grote bedrijven binnen Nederland en de Benelux) . Daardoor zwom ik in het geld en dure spullen en had een partner die er net zo warmpjes bij zat en door haar schoonheid en liefdevolle persoonlijkheid door heel wat mannen aanbeden werd. Ik was toen even over de 20 jaar en dus eigenlijk veel te jong om zoveel te hebben en was dan ook bij momenten een onuitstaanbare arrogante etterbak die je niet achter het behang zou willen plakken met een uur lang helemaal verrot zou willen staan. Het kwijt liep aan alle kanten uit mijn mond als ik mij mond open deed. En wat ik jullie nu vertel, riep ik toen dagelijks van de daken te roep toeteren. Te snel succesvol en welvarend geworden en dus wat ze vroeger noemden 'klassiek over het paard getild'. Ik heb er ook goede dingen aan te danken zoals mijn kennis van ICT, techniek, de natuur en vooral over mensen en wat voor egoïstische hufters de meeste mensen zijn als je net iets dieper graaft dan small talk. Ik houd dan ook veel meer van de natuur, de vogels, stille uitgestrekte rivieroeveren bijvoorbeeld, dan van plaatsen waar veel mensen komen. Bij wijze van grote uitzondering zal je mij misschien wel eens op een verjaardagfeestje zien, maar ik heb het eigenlijk al 30 jaar niet meer gevierd en ook niet bij anderen bezocht. Tegenwoordig heb ik al 26 jaar vrij intensief contact met mijn laatste ex-partner en verder eigenlijk niemand meer (buiten het radioswereldje bedoel ik). Ik ben ook al meer dan 13 jaar 100% afgekeurd, omdat ik zoveel shit in mijn leven gehad heb dat ik het in 2004 al niet meer aan kon maar het duurde toch nog tot 2012 voordat ik mezelf echt niet meer kon handhaven op de arbeidsmarkt en in gezelschap van een gezinsleven en groepen. Dus besloot ik eigenlijk zelf (maar met de steun van uitkerende instanties,

lees: bedrijfsartsen) afscheid te nemen van de arbeidsmarkt. Het is helemaal mis gegaan. Richard, mijn beste vriend (1 van de 3) zag het gebeuren en stond naast mij toen ik de onmenselijke keuze moest maken toe te staan dat het leven van mijn partner beëindigd werd. Hij zat naast mij toen ik dicht geslagen aan de waterkant zat, midden in de natuur, weg van mensen omdat ik het besef kreeg dat mijn mooie leven met haar overlijden voorgoed veranderen zou. Dat ik niet meer in staat was te werken op het hoge niveau dat ik jaren gedaan had en dat ik heel veel 'vrienden' zou gaan verliezen. Het was Richard die mij in deze toestand waarin ik verkeerde nog oprecht durfde te zeggen dat ik in alles succesvol was geweest maar één ding over het hoofd had gezien, namelijk dat 90% van mijn vrienden helemaal geen vrienden waren maar profiteurs die mee liften op mijn succes en geld. Hij had het niet nodig, want hij wilde alleen maar liefde in zijn leven. Hij leerde mij dat ikzelf het waardevolste deel van mijn leven ben en niet die zogenaamde vrienden. En dat een stukje daarvan gedeeld was met de vrouw wiens leven beëindigd werd na te zijn hersendood verklaard. Ik kon het nog steeds niet dragen, maar dat hele kleine beetje kracht dat ik putte uit Richard's woorden weerhield mij er van (en de woorden van een meisje van 17 jaar uit Zeeland die ik tot dat moment alleen van internet kende als soort van vaderfiguur voor haar omdat ze eenzaam en ongelukkig was, dus 'luisterde' ik naar haar lange e-mails over haar gevoelens en twijfels zoals een jong meisje die vaak heeft, tot ik haar ontmoette bij haar oma thuis op een grote wedstrijdpaarden range de buurt van Terneuzen... een bijzondere dag. 18 maart 2000... ik zal het nooit vergeten. Maar aan haar en Richard heb ik eigenlijk mijn leven te danken, omdat zij er waren toen ik er echt klaar mee was...

En jullie dachten waarschijnlijk 'Wanneer komt de climax van dit verhaal nou? Wat heeft dit met de Streekvos te maken?'. Nou ik zal het jullie vertellen...

Slechts één smal dijkje naar links of rechts gaf toegang tot deze Streekvos locatie

Het was vrijdagavond 22 mei 2026 toen ik nog een onbedoelde schuld had uit staan aan mijn deelnemers van Streekvos 2.0 van Streekvos Nederland, de nieuwe versie van de alom bekende succesvolle radiovos welke van 2002 t/m 2010 memorabele radiovossen organiseerde welke zelfs door heel Nederland als enige radiovos positief de kranten heeft gehaald. De week ervoor moest ik namelijk enkele uren voor de start van Streekvos 2.0 editie nr. 20 deze afblazen omdat de oude auto welke nog maar op 2 pitten liep echt niet wilde starten. Rob de Bopper gebeld en hij kreeg zijn auto ook niet aan (zal je altijd zien...) omdat deze al weken stil had gestaan, sinds Rob een scooter van mij had gekregen en hier als een kind zo blij mee was. Hij rijdt nu heel vaak rond en geniet er aan alle kanten van. Ik had wel voorzien dat ik hem blij er mee zou maken, maar zo blij verrast mij nog altijd. Heerlijk gevoel om mensen blij te maken. Daarom sta ik ook zo graag radiovossen. Het enthousiasme van binnenkomers is onbetaalbaar en de verhalen ook trouwens... ☺

Maar vrijdag 15 mei moest ik de deelnemers dus teleurstellen besloot daarom de 20ste editie de week daarop in 2^e poging tot een extra mooie te maken en wist ook al hoe...

De eerste 11 Streekvos edities waren op de 1^e na allemaal koud, nat en grijs geweest. Een hele mooie landelijke plek die al vanaf de 1^e editie op mijn agenda had staan moest dus aldoor blijven wachten op mooi weer en omdat het op vrijdagavond 22 mei 2026 hartstikke zomers weer zou worden en ik de opvolgende Streekvosauto op donderdag 21 mei 2026 op zou gaan halen, zou dit een geweldige mooie samenloop van omstandigheden kunnen worden. En dus nog meer als ik juist deze avond die plek die ik al zo lang moest bewaren eindelijk zou gaan tonen aan de deelnemers. En het weer werkte mee, de auto had ik op tijd kunnen ophalen (Bijna liep dat mis, dank aan mijn enige vriend(in) Angelique die erger voorkwam door mij op tijd te bellen dat iets administratiefs toch nog goed gekomen was, maar ik had het zelf niet door en gelukkig zag zij het op tijd). Ondanks dat ik pas om 18:30u 's avonds thuis was (nadat ik ruim 190 km om gereden had, ja half Nederland door omdat bijna iedere snelweg vast stond...) kon ik deze vrijdag dus de Streekvos gaan organiseren en zo geschiedde. Rob stuurde nog een appje of het allemaal nog volgens plan verliep en gelukkig kon ik dit positief beantwoorden. Dus stond ik die avond netjes om 18:00u (en eigenlijk al veel vroeger voor een broodje te eten...) met de nu zwarte en modernere Streekvos Mitsubishi in Zaandam bij Rob. Ik vertelde hem het plan en zoals gewoonlijk was Rob net zo enthousiast als ikzelf (alleen gooit Rob dat dan nog meer dan mij naar buiten en dat werkt aanstekelijk...) stapte in en we reden naar de Zeeburgertunnel, gingen er door, draaiden weg naar de A1, draaiden op knooppunt Eemnes naar de A27 richting Utrecht, en vandaar ging het verder via de A12 naar Houten. Via de rondweg van Houten via 't Goy kwamen we in de buurt van het dorpje Cothen aan het Amsterdam Rijnkanaal, welke we onderweg al 2x gepasseerd waren. In deze fruittelers buurt waar het kanaal rivier De Lek kruist ben ik bekend door mijn sportvissers verleden. En ik had mijn zinnen gezet op een vissluis (zo noemen ze het, maar het is eigenlijk een wateremaal die de boezemwateren in deze regio leeg en vol pompt naar en vanaf het Amsterdam Rijnkanaal die even verderop weer uit loopt in de rivier de Lek. Rivierwater dus en dat is zeer visrijk viswater. Zo doende kende ik deze plek al geruime tijd maar was er al lang niet meer geweest.

Ik vertelde al dat het volop zomer was en ik heb die vrijdagavond dan ook met een slakkengangetje de auto geladen (het was een 'nieuwe' dus alles moest er vanaf de bodem opnieuw in en ik was dus wel een paar uurtjes zoet...). Toen alles netjes lag en stond in de zwarte Mitsubishi (behalve het aggregaat anders stinkt de hele auto naar benzine en de snoeperijen die ik niet in een hete auto laat liggen natuurlijk) ben ik 's middags languit in de zon gaan liggen en heb mijn rust gepakt. Ik was die ochtend zo excited dat ik veel te vroeg wakker was geworden en had de dag ervoor dus al 5,5 uur in de auto gezeten. Dus dat kostte flink was energie want ik ben geen 20 jaar meer. Maar 's avonds had ik dus weer energie genoeg om vroeg bij Rob te staan en ons ruim op tijd (in een heerlijk rijdende

auto met koude airco) ondanks de warmte fris af te leveren bij het watergemaal 'Vissluis Caspergauw'. Een visser was er al bezig, ging toen wij aan het mast bouwen waren en een andere kwam weer. Verder was het een oase van rust hier en fluitende vogels. Omdat we vroeg zat waren, werd het aggregaat wel klaar gezet op een plek een eindje van ons af, maar nog niet gestart.

Genietend van de ruimte en rust begon Rob meteen foto's te maken en ik zag mezelf als in een film alleen in deze natuur en avondzon staan, aan een slootje waarin ze een vistrap hadden aangelegd. Door mijn leven als sportvissers en beste vriend van sportvislibero en goed geschoolde drs. Richard, wist ik precies wat een vistrap was en waarom deze belangrijk is voor de evolutie en vissenleven in het bijzonder. Ik wist een 12 kilometer oosterlijker van deze plek een 8x zo grote vistrap langs de stuw die op het punt in de rivier de Lek ligt waar deze van naam veranderd in Nederrijn. Dat is vlak voorbij Wijk bij Duurstede richting Duitsland waar het vanaf de grensstreek voorbij Arhem gewoon weer de rivier Rijn is.

Terwijl ik hier naar het slootje stond te kijken en de vogels om mij heen hoorde (en mijn best deed die geld en natuur verslindende foei lelijke windturbines achter mij te vergeten) werden mijn gedachten mee terug genomen naar Richard. Hij en ik aan een kanaal, waar hij mij vertelde (toen ik hem complimenteerde voor zijn mooie artikelen over hengelsport en natuur) dat ik echt de juiste persoon ben om te gaan schrijven en er nooit meer mee op te houden. Hij zei ooit letterlijk 'Die schat aan kennis over mensen, de de natuur in het algemeen en hengelsport in het bijzonder die jij bij je draagt, mag niet verloren gaan'.

Nou zie hier wat ik aan het doen ben. Want net als de boodschap van mijn eerste partner draag ik ook de adviezen van Richard positief met mij mee en probeer ze te delen.

Je ziet de zwarte 'nieuwe' Streekvosauto vanaf de weg niet staan achter het stroomhuisje voor het gemaal

De start van deze Streekvos nr. 20 op deze avond van 22 mei 2026 bij 23 graden in de zon, was een bijzonder ontspannende en emotionele voor mij. Het meest opvallende van deze avond was wat er daarna volgde (doordat ik mijn hoofd even geleegd had of zo) en dat viel zelfs Rob op: Dat ik opvallend ontspannen was de rest van de avond, geen stress zoals vaak, geen woede (wel even op mezelf toen ik niet door had dat ik op de verkeerde frequentie zat te zenden, maar dat was amper) en geen zwaar gevoel alsof mijn energie op was (en dat was die toch echt wel).

Zo zie je hoe het gaat bij mij en vast bij anderen ook wel. Mensen die er niet meer zijn, zijn er toch nog altijd al is het niet meer in lichamelijke persoon aanwezig. Ik leef volgens hun woorden, adviezen en boodschappen en dat helpt mij. Ook de woorden van mijn ouders (ook al tientallen jaren niet meer onder ons) en andere vrienden, zoals vaak mijn allerbeste vriend Menno, leven nog altijd voort in mij. En zij leven dus voort in mij... Ze houden mij op de been in mijn eenzame leven.

Dat laatste zou je niet zeggen als je bij de Streekvos kijkt zo rond een uurtje of half 11 op vrijdagavonden dat de Streekvos uitzend. Ook vanavond was het weer niet een kwestie van 'een paar mensen die even langs komen voor de koffie of thee' maar steeds vaker ontvangen Rob en ik auto's vol omdat de interesse in Radiovossenjacht blijkbaar weer groeiende is.

Kijkend naar de avond van 22 mei 2026 was wel weer eens het eerste uur voor de vos (dat betekent dat er binnen een uur na de start van de uitzending, zoals gezegd deze avond 4 minuten later) geen enkele deelnemer er in slaagt de radiovoslocatie te vinden). Dat was sinds de start van Streekvos 2.0 in augustus 2025 nog niet voorgekomen. Ik was trots en Rob ook ☺

Maar het was op het nippertje, want Danny Ronde Venen die door tijdgebrek vorige week nog als laatste arriveerde was nu kort na een uur tijd bij ons ter plaatse. 'Ik rijd niet met mijn vaste set' had hij nog gemeld, als in 'Dan zal het nog wel even duren...' maar niet bij hem hoor. Hij was gewoon eerste binnenkomer, al was het vlak voor Arthur uit Leusden. En Danny was ruim eerder in de buurt want die zagen we al rijden aan de overkant van het kanaal, waarna hij dus een eind om moest naar de dichtst bij zijnde brug om aan de noordoever bij ons te komen. Arthur was naar eigen zeggen in één streep naar ons toe gereden en dat is dan natuurlijk ook alweer een prestatie op zich. Zo hoort het te gaan met een goede radioset en iemand die deze goed gebruikt. De 'aanklacht' van Danny klopte daarmee dus eigenlijk ook wel.

Danny klokt 21:45u en Arthur 21:48u en er zat dus maar 3 minuten tussen...

Het duurde ook niet echt lang voor er na deze 2 grotere auto's een kleinere verscheen. Een elektrisch exemplaar en dan weten we wie het is, want er rijd er maar één bij ons op stroom. Dat is die van team Stopcontact Sprinter uit Zeewolde. En dit autootje zat vol want het team had een bevriend stel mee genomen en ook dat waren gezellige mensen. Daar houd ik van, want ik ben het zelf helemaal niet... ☺ 21:57u dus ook weer snel na voorgaande teams.

Het duurde een kleine 20 minuten voordat team 4 arriveerde, maar die had een stuk intensievere taak volbracht. Dit was namelijk Bart uit Callentsoog (tussen Alkmaar en Den Helder ligt dat) dus die had er een beste rit op zitten en hij rijd ook nog alleen. Ook hulde dus.

Deelnemers van de Streekvos zijn die hards en trouw, dat was vroeger met Streekvos 1 al zo en blijkt dus nog steeds zo te zijn... laat op deze avond bleek dat overigens nogmaals.

In minder dan een kwartier na Bart verscheen Mitch uit Hoofddorp die we al een tijdje niet hadden gezien omdat ik zelf verder geen radiovossen had bezocht afgelopen week (omdat Streekvos auto 1 dus behoorlijk kapot was zeg maar) en er afgelopen week ook geen Streekvos editie was geweest om deze reden. Mitch had weer zijn nieuwe en blijkbaar vaste navigator naast zich zitten en dat wierp dus ook vanavond weer zijn vruchten af, zoals het al vaak had gedaan afgelopen weken.

Maar ze bleven niet lang want de navigator ging naar de Luilakmarkt (plantjes markt in de avond en nacht, want het was Pinksterweekend).

Ondertussen had ik telefoon gehad van nog een Danny, namelijk Danny Half Watje, de Feestvos die bij gelegenheid staat. Hij woont in Krimpen aan de IJssel maar had nog wel zin om nog even langs te komen. En natuurlijk was hij welkom, dus kreeg hij op eigen verzoek van mij de sluis waar wij die Siberische winter dit vroege voorjaar aangeduid als richtpunt. Die sluis met zicht op Wijk bij Duurstede, lag maar een klein aantal kilometers bij de Streekvos locatie van deze avond vandaan en aan hetzelfde Amsterdam-Rijn Kanaal. En zo ondernam ook deze Danny de reis van Rotterdam Zuidoost door Capelle a/d IJssel naar de A20 en A12 richting Houten en Wijk bij Duurstede.

En terwijl Rob druk aan het babbelen was met Danny Ronde Venen die als eerste binnen was maar nog altijd als enige op de Streekvos locatie aanwezig, wees Rob ons opeens op een krakend en knarsend geluid wat veroorzaakt werd de tweede van de vier enorme windturbines die recht voor ons stonden aan de zuidoever van het kanaal. De vier waren gaan draaien waar ze aan het begin van de avond nog stil stonden, maar deze ene leek versleten lagers te hebben. Dat leid dan meestal (zoals ook bij wielen) op den duur tot het breken van het lager. Nu weten we inmiddels vanuit alternatieve en buitenlandse media als je die volgt (want de NPO en Nederlandse riool mainstream media vertelt ons alleen wat we van het koningshuis en de top van de politiek en ambtenarij door de strot geduwd moeten krijgen en daarvan is meer dan de helft gelogen of overdreven om angst te zaaien onder de mensen...) dat een gebroken lager in een windturbine vaker dan eens veroorzaakt heeft dat dan wel de as in brand vliegt of dan wel de hele propeller omlaag dondert en de stukken van bladen kilometers ver in de natuur terecht komen. En omdat veel mensen zich niet realiseren

dat zo'n blad van een soort zwaar polyester gemaakt is en zo'n 65 meter lang is, dan snap je wellicht zelf ook wel dat als zo'n blad of een hele propeller omlaag dondert (vanaf 80 tot 120 meter hoog) dat dit levensgevaarlijke toestanden veroorzaakt. Dus ik stond meteen al kritisch door het donker heen trachten te bekijken en in te schatten waar de draaiende eventueel los rakende propeller van 130 meter rond heen zou vliegen als die omlaag kwam.

Rob hield het er desgevraagd door mij op dat dit naar de overkant zou zijn, maar ik had mijn twijfels daarover. De betreffende turbine was degene recht tegenover ons, dus ik was er niet gerust op. En ik vroeg Danny hoe lang hij dacht dat zo'n propellerblad zou zijn. Hij schatte de hoogte van de windturbine op zicht in en dat het blad daar ongeveer een derde aan lengte van had. Dus hield hij het op 25 meter, maar een zojuist gestelde vraag op Google leverde mij als antwoord het bovenstaand op, maar liefst 65 meter! Danny schatte de windturbine poot op zo'n 85 meter tot ashoogte en dat zou volgens Google wel kunnen kloppen. Zoals ik hierboven dan ook vermeld heb. Maar we moeten er niet aan denken als die kolerezooi aan massief en loodzware chemisch geproduceerde bende omlaag zou komen vliegen...

We hoefden er niet langer over na te denken want net zo plotseling als het begonnen was, stopte het kraken en piepen van de as van de windturbine ook weer terwijl deze alleen maar sneller ging draaien... We hebben het onderwerp daarom maar laten rusten. Maar in één ding rust ik niet en dat is dat ik wens en overal waar ik dat kan ventileer dat als het aan mij ligt deze milieu, mens en dier ontwrichtende en door geldhonger gedreven elites gefaciliteerde lelijke horizon vervuilers vernietigd kunnen worden, ze wat mij betreft vandaag nog mogen beginnen het land te bevrijden van deze ellende. En het ergste is dat ze ooit geplaatst zijn (net als die zonnepanelen velden) op basis van een klink klare leugen die zegt dat de aarde onnatuurlijk snel opwarmt met gevaar voor mens en dier. De toongevende organisatie IPCC heeft recent zelf toegegeven dat dit niet klopt. De aarde warmt helemaal niet abnormaal snel op en al helemaal niet met levensgevaarlijke gevolgen voor mens en dier. Het enige wat levensgevaarlijk is voor mens en dier is die klimaatsekte die onze energieprijzen torenhoog opdrijft en ons land en de natuur ter land, ter zee en in de lucht verziekt met zonneparken en windtubines. Daar komt nog bij dat die dingen door ons betaald worden uit torenhoge belastingen zoals die op brandstoffen, omdat die zogenaamde groene energie alleen maar geld kost en zonder enorme subsidies niet te bekostigen valt. 'Hoe kan dat nou?' zou je denken, 'want die windturbines en zonnepanelen leveren toch gratis energie op?'. Nou in de verste verte niet. Gebleken is uit gedegen en objectief onderzoek bij het door overheden 'onderzoeken' (recht praten wat krom is) naar het rendement van windturbines en zonnepanelen, men uitkwam op een rendement van slechts 2% na aftrek van kosten voor aanschaf, installatie en onderhoud. Vervolgonderzoek heeft vervolgens aangetoond dat de eerste onderzoeken maar 45% (minder dan de helft) van de schade die ze veroorzaken had meegeteld. Ze blijken nu extreem verliesgevend (en daarom wagen bijna geen andere landen in de wereld, zeker niet buiten de EU zich aan deze 'groene' onzin religie die niet alleen de natuur en de mens sloopt maar ook de economie. En dan heb ik het nog niet eens gehad over wat ze nog meer 'niet konden weten' (vreemd als je beweerd eerst uitgebreid milieu en natuur – onderzoek te hebben gedaan): Het blijkt dat windturbines ook verantwoordelijk zijn voor intense chronische stress bij mensen en dieren en dikwijls de achterliggende reden zijn bij slapeloosheid onder mensen die in de buurt van windparken wonen. Dat dus nog los van de vele grote zeevissen die tegenwoordig met tientallen per maand de kustlijn op zwemmen in gebieden waar ze helemaal niet horen te zijn omdat ze in die ondiepe wateren niet kunnen overleven.

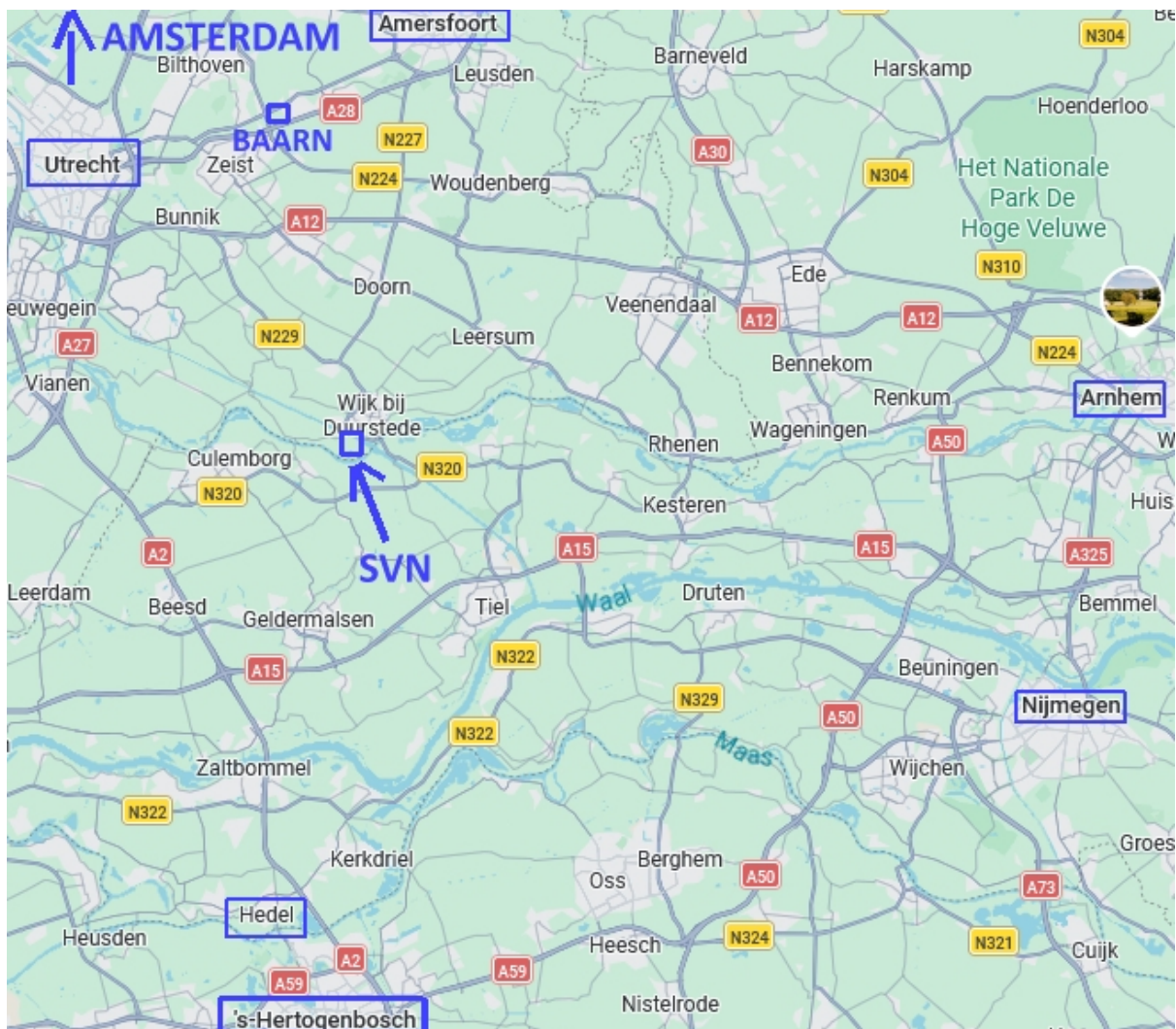
En daar weer bovenop komt het volgende probleem wat zich groots voordoet tegenwoordig: Omdat jullie in meerderheid massaal verslaafd zijn aan je smartphone, Facebook, Whatsapp en andere digitale hersens slopende rommel en er dus gigantische datacenters nodig zijn om al dat internetverkeer (ook voor o.a. webwinkels en heel veel burger surveillance door overheden) te

regelen, trekken we met zijn alleen gigantische gigawatts stroom uit ons stroomnet. Dat is duur, maar was verder geen probleem geweest omdat het Nederlandse stroomnet al decennia lang bekend stond als één van de stabielste ter wereld.

Tot die klote zonne en windparken er op aangesloten werden. Toen moesten ze acuut krachtstroom transformatoren gaan bouwen en plaatsen overal in Nederland (en dat wordt nu groots uitgerold, één keer raden wie de rekening hiervoor gaan krijgen...). Dat moet omdat het stroomnet super onstabiel geworden is en o.a. internet regelmatig staat te stotteren overal in Nederland, vooral in drukke gebieden zoals rond Amsterdam en Utrecht.

Maar zo lang ze door gaan met die zonne en wind-parken bouwen is het dweilen met de kraan open en ligt er een totale stroom black out op de loer, want 4 windturbines op het lichtnet aansluiten of 2 zonne velden is slechter voor het stroomnet (wiebelstroom) dan 10 stuks 1 Kv transformators kunnen regelen...

We moeten dus zo snel mogelijk van die groene kerk met geïndoctrineerde idioten af. Dat is de grootste scam ooit in Nederland door gedrukt.

Dat gezegd hebbende nog even terug naar het einde van Streekvos editie 20 op vrijdagavond 22 mei 2026 daar langs het Amsterdam – Rijnkanaal bij Cothen in de buurt van Wijk bij Duurstede. Zoals ik verwacht had was het vanaf de grote sluis bij Wijk bij Duurstede niet zo moeilijk meer voor Danny Half Watje om ons te vinden en zagen we hem dan ook tegen middernacht arriveren.

Daarna werd er nog wat nagepraat met koffie en andere drankjes. Rob had een vrouw kunnen zijn want hij houdt wel van zoet en komt altijd met zakjes suikerbommetjes op de proppen. Maar deze avond bleef hij maar chocola opdringen, doch zeker de helft bedankte waaronder ik zei de gek. Maar aan het begin van de avond kwam hij ook met bananen en dan doe ik wel graag mee. Dus zaten wij samen aan het begin van de avond ook als aapjes bananen van de schil te ontdoen ☺ En avond om bij te schrijven in het Streekvos 2.0 boekje dat inmiddels dus al 20 mooie locaties in en rond Midden Nederland kent en er hopelijk nog vele bij gaat krijgen. Wat mij betreft sowieso...

Het is hard werken en kost geld, maar welke hobby niet?

Verder is dat Streekvos zijn hartstikke leuk door de fijne sociale contacten die ik er mee op doe en de leuke reacties die ook deze avond weer volop complimenteus waren en deze avond ging dat vooral over de plek. En hoewel Rob had gevreesd dat een aantal deelnemers deze plek al kenden omdat hier jaren terug (ten tijde dat ik 13 jaar uit radiosland verdwenen was) al een Gooise radios had gestaan, wist niemand van de binnenkomers van deze plek. En ze waren dan ook heel blij er mee, omdat het een mooie plek was zo zeiden de meesten. Dat vond ik dus al voordat ik er vanavond gearriveerd was, maar misschien was dat bij mij ook nog op een iets andere manier. Want deze plek herinnerde mij dus ook aan vervlogen tijden met o.a. beste vrienden (R.I.P.) Richard en Menno (Menno ontmoette ik ooit als nieuwe deelnemer bij Streekvos 1 en werd al snel mijn beste vriend en Richard was sportvisser in hart en nieren en daarom was de vistrap hier de trigger aan hem te denken). Maar praktisch was dit ook een fijne Streekvos plek en niet alleen vanwege de rust (geen woningen in de wijde omtrek) maar ook omdat hier maar één boom stond maar die was wel hoog genoeg om er op een mast van 15 meter hoog de antenne bovenuit te laten steken. En stond precies achter het gemaaltje (en ver er bovenuit uiteraard dit keer...) met een prachtig 'donker hoekje' er onder waar de 'nieuwe' Streekvos auto prima in paste, die is immers ook zwart.

Het had misschien nóg mooier geweest als ik ook nog een kabel van 50 meter extra had mee gebracht, want dan hadden we ook nog de auto naast de ronde picknickbank kunnen parkeren en met de hele groep in een cirkel aan tafel kunnen zitten met onze bekertjes, blikjes en flesjes drinken. Maar dit was ook meer dan in orde zo en die kabel komt er absoluut nog wel, maar voorlopig nog even niet omdat er nog investeringen aan komen in de Streekvos auto die momenteel nog een 'benzine only' uit is, maar een LPG auto dient te gaan worden denk ik. Ik ga eerst kijken of de huidige SVN auto echt zo goed is als deze nu aanvoelt en wat het verbruik op benzine is. Want auto's verbruiken altijd minder benzine dan LPG in dezelfde motor. Dus LPG is dan wel goedkoper, maar het gaat ook sneller op. Daarbij is de wegenbelasting voor LPG hoger, dus dat moet ik allemaal nog checken en berekenen. Rustig aan, dan breekt het lijntje niet...

Ondertussen ga ik gewoon door met weer nieuwe mooie Streekvos locaties te bezoeken en naar ik hoop jullie en eventuele nieuwe binnenkomers mooie zoektochtjes te bezorgen. Zo ook op vrijdagavond 19 juni 2026 (over 3 Streekvos edities dus al) de Midzomernachtvos, die helemaal uit mij bedacht is en georganiseerd wordt. Dus zoals je van de Streekvos kent werk ik helemaal onafhankelijk voor zo ver dat mogelijk is. Maar dat neemt niet weg dat ik voor deze avond nog een extra radios nodig heb, want de gene die ik eerst op het oog had blijkt niet beschikbaar te zijn. Daarnaast hebben twee anderen laten weten in die periode op vakantie te zijn of te moeten werken, dus dan is het gewoon niet mogelijk hoe graag ze het ook hadden willen doen.

Dat wordt dus nog even een uitdaging...

Maar verder gaan er sowieso nog heel veel leuke dingen gebeuren bij Streekvos Nederland komende tijd. Je gaat het vanzelf zien en beleven.

Ik bedank je mede namens Rob weer voor het vertrouwen in deze Streekvos en graag tot komende vrijdag als we ook weer in deze week opzadelen met een nieuwe uitdaging in een andere Streek.

EEN BELANGRIJKE NOTITIE DUS ZET HET IN JE AGENDA:

Hoewel het nog steeds niet iedereen duidelijk lijkt te zijn, beginnen de uitzendingen van de Streekvos op vrijdagavond ALTIJD OM 20:30u behalve 19 JUNI 2026 NIET.

De Midzomernachtvos op 19 juni 2026 is de ENIGE Streekvosavond die om 19:30u begint.

Dat is omdat het streven is je in ieder geval vóór middernacht 19 op 20 juni 2026 binnen te hebben gehaald bij de eindvos van deze avond (nu weet je waarom het 'Midzomernacht-vos' heet, we halen je binnen voor middernacht op de kortste nacht van het jaar.

Binnenkomers Streekvos 20:

1. Danny Ronde Venen uit Vinkeveen (21:45u)
2. Arthur uit Leusden (21:48u)
3. Stopcontact Sprinter uit Zeewolde (21:57u)
4. Bart uit Callentsoog (22:14u)
5. Mitch uit Hoofddorp (21:28u)
6. Feestvos Danny 'Half Watje' uit Krimpen a/d IJssel (23:55u)

Danny Half Watje belde later op de avond of we nog even konden wachten en kwam even gezellig buurten en dat helemaal uit de regio Rotterdam. Wel begrijpelijk, want het was prachtig weer. Zo werkt het dan bij SVN. Dat is pure luxe als een vrij constante deelnemer zoiets vraagt en dan ga ik – als daar geen reden voor is – niet zeggen 'Nee ik ruim op en ga naar huis' maar wacht dan ook nog op de laatste binnenkomer. Ook omdat ik bij de Feestvos mij geen zorgen over hoeft te maken of hij ons niet vlot zou vinden. Uiteindelijk konden we om 00:15u inpakken, dus acceptabel met zulk prachtig weer op zo'n prachtige Streekvos locatie.

S-rapporten:

S3 door de gain in Amersfoort (+50m hoog)

S1 door de gain in Leusden

S7 (100% modulatie) in Hedel (dat ligt aan de A2 tussen Zaltbommel en Den Bosch)

**Het was een supergezellige vos op een prachtige plek. En muggenpest viel ook mee.
Dus eigenlijk was het gewoon genieten met een grote G...**